

1 וענין זה הוא לא רק ציווי, אלא כמבואר בחסידות בנוגע לכל עניני התורה, שזהו גם סיפור דברים
2 של הקב"ה שכן הוא באמת²¹⁸, היינו, שכאשר יהודי נותן צדקה אפילו בסכום שנדמה לו שהוא למעלה
3 מכוחותיו, ונדמה לו שאינו מרוצה מכך, הנה בפנימיותו הרי זה באופן ש"לא ירע לבבו", ואם נדמה לו
4 אחרת, הרי זה רק הסתות ופיתויים של יצרו הרע, אשר, כשם שלא צריך לציית לו בשאר ענינים, כמו
5 כן לא צריך לציית לו בענין זה.

6 מת. והנקודה בכל הדבר היא:

7 עומדים אנו בזמן מסוגל ביותר שהאתערותא דלתתא תפעל אתערותא דלעילא – כדברי רבינו הזקן²¹⁹,
8 בעל השמחה, שבכוחה של התועדות חסידית לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל.

9 והנה, ענינו של מלאך מיכאל הוא לא רק להמשיך שכר למטה, אלא גם – כלשון חכמינו ז"ל²²⁰
10 שמיכאל מקריב נשמותיהם של צדיקים על-גבי המזבח שלמעלה, ומבואר בזה בחסידות²²¹ שמלאך
11 מיכאל מסייע לנשמות ישראל לעלות למעלה בעבודתם באהבה העליונה וכל העילויים שיכולים להיות
12 מצד עבודת האהבה, שזוהי עבודת כהן גדול למטה, ועבודת מיכאל "כהנא רבא דלעילא"²²².

13 ומזה מובן, שהתועלת שנעשית על-ידי המגבית בהתועדות זו היא – לא רק באופן ד"עשר בשביל
14 שתתעשר" בענינים גשמיים, אלא עוד זאת, שענין זה יסייע אחר-כך בלימוד הנגלה וכלימוד החסידות
15 ובעבודה שבלב זו תפילה, ובכל הענינים הצריכים לו ולבני ביתו, הן בגשמיות והן ברוחניות.

16 וכאשר נוסף בזה גם הענין ד"אל ירע לבבך בתוך לו" – הרי כיון שמדתו של הקב"ה היא מדה כנגד
17 מדה²²³, תהיה גם הנתנה של הקב"ה באופן כזה, היינו, שלא זו בלבד שנותנים לו כל מה שצריכים
18 ליתן לו, אלא עוד זאת, שהנתנה היא בשמחה ובטוב לבב, ללא העלמות והסתרים, ללא קשיים ויגיעה.

19 וכפי שכ"ק מו"ח אדמו"ר אמר פעם, שהקב"ה הוא אמנם "הזן את העולם כולו בטובו בחן בחסד
20 וברחמים", אבל, יש מי שהקב"ה נותן לו פרנסתו בבוקרו של יום ראשון, כך, שיש לו שבוע רגוע ("א
21 רואיקע וואָך"), ויש מי שהקב"ה נותן לו פרנסתו בערבו של יום ששי, ואין לו שבוע רגוע, אף ששניהם
22 קיבלו פרנסתם.

23 ובנוגע לענינו: כאשר הנתנה היא באופן ד"אל ירע לבבך", אזי לא זו בלבד שנותנים לו פרנסתו
24 בבוקרו של יום ראשון, אלא עוד זאת, שהנתנה היא בסבר פנים יפות, ומתוך הרחבת הדעת ובכבוד
25 (נוסף על היותה בכשרות), ואז נהנים מהפרנסה ("די פרנסה גייט אַיין") הוא ובני ביתו בהצלחה מרובה
26 יותר ובברכה מרובה יותר, הן בגשמיות והן ברוחניות.

27 מט. וכיון שהרבי גילה שי"ט כסלו הוא ראש השנה ללימוד החסידות ולדרכי החסידות²²⁴,

28 ומדרכי החסידות הוא שתהיה הרחבת הדעת, הרחבה בכל הענינים ד"מרובים צרכי עמך"²²⁵, בכדי
29 שיוכלו להתמסר לעבודת הוי' בכל הפרטים, עד לאופן ש"בכל דרכיך דעהו"²²⁶ –

30 יתן השם-יתברך – על-ידי התעוררות רחמים רבים של רבותינו נשיאינו, ובראשם בעל השמחה רבינו
31 הזקן – וימשיך כל ענינים אלו בעגלא דידן,

32 כך, שמלילה זה תתחיל המשכת ברכה והצלחה בכל המצטרך, בבני חיי ומזוני רויחי בענינים
33 הגשמיים, וכמו כן בענינים הרוחניים, עד למעלה מעלה, שתהיה שנה ברוכה ומוצלחת בכל הפרטים.

* * *

224 "היום יום" בסופו. ובכ"מ.
225 "פיוט" בסליחות לער"ה, בתפלת נעילה, ע"פ ברכות
כט, ב. וראה תו"א וישלח כו, רע"ג. המשך מים רבים תרלו'
בתחלתו.
226 משלי ג, ו. וראה רמב"ם הל' דעות ספ"ג.

218 ראה תו"א תשא פו, ג. לקו"ת דרושי סוכות פ, סע"ד.
219 אג"ק אדמו"ר מהור"צ ח"ג ע' תיג. וש"נ.
220 מנחות בסופה ובתוס' שם. זח"א פ, סע"א (בס"ת).
221 ראה לקו"ת דרושי ש"ש סז, סע"ד. ובכ"מ.
222 זח"ב קנט, א. ובהנסמן שם בנצור".
223 סנהדרין צ, סע"א. וראה סוטה ת, ב ואילך.